

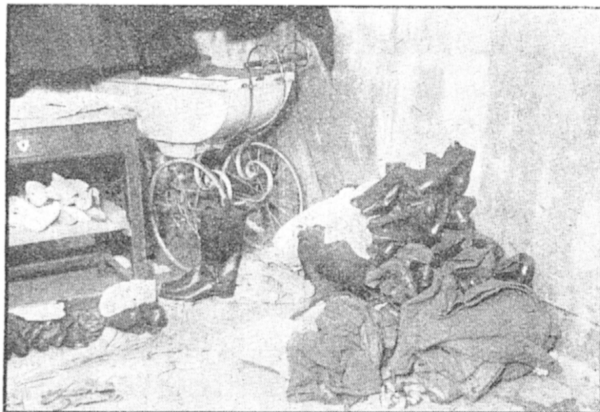
Soudu předsedal vrch. rada Stan. Bouček, votanty byli vrch. radové Krouský a Novotný, veřejnou žalobu hájil I. státní zástupce Hrabá.

*

Loupežná vražda ve Velkých Popovicích.

Asi k 9. hod. dne 9. prosince m. r. ráno přišla na četnickou stanici ve Velkých Popovicích u Prahy manželka domkáře Marie Sedláčková celá zděšená a vypravovala, když se trochu uklidnila, že šla ráno navštívit svoji sousedku Marii Papežovou, 55letou vetešnici, do jejího krámku, nalézajícího se poblíž lesa na počátku obce Velkých Popovic o samotě, a našla ji v bezvědomí s četnými krvavými ranami v obličeji a skoro již nedýčající. Vrchní četnický strážmistr Josef Michal pospíšil do krámku vetešnice a telefonicky přivolal lékaře, který dal Papežovou ihned dopravit do pražské nemocnice. Tam však Papežová druhého dne odpoledne zemřela, aniž by byla nabyla vědomí.

Do krámu Marie Papežové, jenž nacházel se v jejím domku, vcházelo se přímo z ulice. Z krámu vedou do kuchyně skleněné dveře, které byly nalezeny otevřené. V kuchyni samé pak na židli nalezen byl prázdný kapsář s tkanicí násilně přetrženou, a vyšetřeno později, že Papežová nosívala v kapsáři tom, majíc jej pod zástěrou kolem těla uvázaný na tkaničce, pravidelně celou svoji denní tržbu, jež činívala 100 až 200 Kč.

Vnitřek vetešnického krámku Marie Papežové po vraždě.

V krámě samotném byly staré obleky naházeny na stůl i na zemi a nalezeny i na těle zavražděné, která jimi kromě hlavy a prsou celá byla pokryta. Vyšetřováním pak shledáno, že pachatel hledal i v zásuvce stolu, umístěného v kuchyni. Jinak nebylo zjištěno žádných známek násilí ani na dveřích do krámu vedoucích, ani na nábytku nebo předmětech uvnitř se nacházejících. Dle nálezu četnictva nutno pak usuzovati, že ve chvíli činu byla Papežová již vzhůru, že však dosud nesnídala. V bytě nalezeno pak na knížkách a hotovosti asi 30.000 Kč porůznu poschovaných a vetešnického zboží v ceně asi 15.000 Kč.

Po pachateli nebylo ani stopy. A nebylo lze také s určitostí říci, proč vražda byla spáchána. Nevědělo se, bylo-li odcizeno nějaké

zboží čili nic, a jen to zdálo se býti jisto, že znížil obsah kapsáře, ač i k tomuto předpokladu byly zde pouhé domněnky. Bylať Papežová osoba více samotářská a se svými poměry ať soukromými či obchodními se nesvěřovala. Začalo se tedy pátrati u osob, které byly s Papežovou v obchodním spojení, a tu vzniklo jakési podezření proti 36letému ženatému

Hlava zavražděné Papežové po pitvě. Literami na obličeji označeny jsou rány, způsobené sukovitým klackem.

obuvníku Josefu Chrudimskému, nemajícímu stálého bydliště a z Prahy od r. 1921 na 10 let policejně vyhoštěnému.

Skutečně také se zjistilo, že Chrudimský v posledních týdnech častěji k Papežové docházel, posledně dne 4. prosince, a že si Papežová své jediné přítelkyni Sedláčkové stěžovala několikrát, že neví, jak by se Chrudimského zbavila, a že se ho bojí. Podezření proti Chrudimskému bylo zesíleno, když se přihlásil Karel Heřman a Oldřich Ptáček a udali, že ráno v den vraždy potkali na cestě z Popovic do Stránčic muže asi 35letého, oděného v krátký kožený kabát, který na zádech nesl plný baťoch a přes ruku nějaké šatstvo. Oba později u vyšetřujícího soudce skoro určitě poznali onoho muže s baťochem v osobě zatčeného již Chrudimského. Dále zjištěno, že Chrudimský buď 9. nebo 19. prosince nabízel ke koupi a skutečně za 15 Kč prodal Marii Müllerové bačkory, o kterých pak prohlásila Sedláčková, že je Papežová krátce před svou smrtí nosila.

Obviněný Josef Chrudimský popírá jakoukoli vinu a nabídl důkaz o svém alibi výsledkem 7 svědků a své manželky, že noc z 8. na 9. prosince ztrávil v hostinci Rokosově v Hrdlořezech. Všech 7 svědků prohlásilo však, že to bylo jiný den, a jen manželka Chrudimského mu alibi prokazovala a byla proto na ni podána žaloba pro zločin krivého svědectví, o níž dosud není rozhodnuto. Proti Chrudim-

skému svědčí ještě to, že krátce před vraždou neměl vůbec žádných peněz a dne 10. prosince viděli u něho někteří svědkové asi 200 Kč.

Porotnímu soudu předsedal vicepresident zem. trest. soudu K r a t o c h v í l. Vyslechnuto bylo celkem 32 svědků a přečteno 44 protokolů. Pro obsáhlost tohoto materiálu a pro nedostatek místa jsme nuceni stručný referát a rozsudek přinést až v čísle příštím.

Porota v Opavě.

Ubodán k smrti.

Porotní období v Opavě započato bylo případem, který částečně projednán již byl trestním senátem.

V obci Veselí u Oder vytvořily se po politických roztržkách dvě skupiny mladíků sociálně-demokratických a německých nacionalistů, které si politické přesvědčení vzájemně vtloukaly pranicemi. Stalo se tak i loni 26. září, kdy dva bratři B a l l e r o v é přepadli několik mladíků jiného politického smýšlení, při čemž byl Rudolf F o l t a s čtyřikrát bodnut nožem a zraněn tak těžce, že čtyři dny nato zemřel. Jiný mladík D v o r s k ý, jednooký, byl zraněn nožem nad zdravým okem, při čemž jeden z Ballerů ještě křičel, že musí Dvorského připravit i o oko zdravé. Mladší z bratrů byl pro ublížení na těle souzen před senátem a také odsouzen. Staršímu, 30letému truhlářskému pomocníku Aloisu B a l l e r o v i, je kladeno za vinu, že způsobil smrtelné zranění jak Foltasovi, tak i Dvorskému, a je žalován proto ze zločinu zabití.

Ačkoli při vyšetřování se celkem obviněný k žalovaným skutkům přiznal a svědkové také v plném rozsahu své dřívější výpovědi opakovali, tvrdil Baller před porotou, že se na nic nepamatuje a že byl úplně opilý. V zúřivosti pak, když na něj bylo útočeno, bez rozmyslu prý kolem sebe bodal. Jeho obhájce žádal proto o výslech nových svědků, kteří by stupeň opilosti Ballerovi potvrdili, a soud žádosti vyhověl, odloživ líčení na týden; v tomto druhém líčení byli pak nabídnutí svědci vyslechnuti, ale nepřesvědčili nijak porotu o opilosti obžalovaného. Naopak porota všemi 12 hlasy uznala Ballera vinným zločinem zabití a soud vyměřil mu trest těžkého žaláře v trvání dvou roků.

*

Zabil své sestře manžela.

Dne 24. října 1925 ráno v 7 hod. příběhla domkářka Marie T e i c h m a n n o v á na četnickou stanici do Klimkovic, že její muž leží za osadou Josefovými v příkopu zastřelen. Na místo činu odebrala se ihned komise, která skutečně našla Antonína Teichmanna v příkopu v tratišti krve a stopy bot, které svědčily o tom, že Teichmann byl zavražděn a na toto místo přivlečen. U mrtvolky nalezena čepice, dřevák a čtyři prázdné patrony z browningové pistole ráže 7.65 mm. Bylo zjištěno soudními lékaři, že Teichmann zavražděn byl čtyřmi ranami. Dvěma do hlavy a dvěma do prsou a to z blízkosti. Ježto u nebožtíka bylo vše nalezeno, ihned se poznalo, že nejedná se o vraždu loupežnou, nýbrž o vraždu ze msty.

Bylo známo, že Ant. Teichmann nežije s příbuznými ve shodě. Pátrání po vrahu bylo proto obráceno k příbuzným. A zjistilo se, že den před nalezením Teichmanna, večer po výstřelech, potkali někteří svědci švagrovou zavražděného Františku K r á l o v o u, jak je-la s pole od nešťastného místa s kravským potahem domů. Při potkání prý dokonce si zastřela zástěrou obličej tak, aby ji nikdo nepoznal. Při prvním výslechu udala však, že výstřelů neslyšela a její švagr Ant. Teichmann po práci na poli odešel ke své sestře do Josefovíc. Její výpovědi byly nejasné a nepravděpodobné a proto byla zatčena. Později byli také zatčeni žena zavražděného Marie T e i c h m a n n o v á, její bratr František K r á l a jejich matka.

K činu se později přiznali a vylíčili, jak to bylo. Marie Králová vzala si Ant. Teichmanna v roce 1917. V manželství nebyla prý šťastna, neboť již rok po svatbě nastaly mezi manželi hádky, když se k nim přistěhovala roku 1918 sestra Teichmannové 33letá Františka Králová. Ta také první pojala plán Teichmanna zavraždit, do svého plánu zsvětla matku i sestru Marii Teichmannovou a měla též hlavní podíl na získání bratra Františka k provedení vraždy. Teichmann líčen byl jako člověk surový, svárlivý a piják. V opilosti bil ženu, děti, švagra i tchyni. Sousedé se ho pro jeho povahu obávali. O hospodářství se mnoho nestaral, často celou rodinu z domu vyháněl, svého, dnes šestiletého hochu hodil jednou v hádce na zem. Ženu krátce po porodu z postele vyhodil a v zimě vyhnal štípat dříví, takže konec konců neviděla prý si rodina jiné rady, než zbavit se Teichmanna násilím.

Obě sestry se přiznávají, že chtěly i zadržely bratra, aby čin provedl, a ten se přiznává, že tak učinil z útrpnosti k celé rodině. Odměna prý mu však slibena nebyla, ani ji nežádal a ani nedostal. Tchyně zavražděného však jakoukoli vinu popírá, vyřizovala sice někdy vzkazy deťer synovi, nepomyslela však, že k vraždě dojde.

Přelíčení konalo se se všemi čtyřmi zúčastněnými osobami: 24letým Františkem K r á l e m, 32letou Frant. K r á l o v o u, 33letou Marií T e i c h m a n n o v o u a její 51letou matkou. Rodina pochází z Václavovic.

František K r á l, vyučený zámečník, vzbudil nejlepší dojem. Na vojně dosáhl hodnosti četaře, nebyl trestán a vysvědčení z obecných škol i vojenských úřadů jsou pěkná. Rovněž všechny ženy dělají příznivý dojem, který by nenasmědčoval zločinu, pro který se před porotou měly zodpovídati. Všichni se přiznávají k spoluúčasti, ale ani Král nechce připustit, že by on sám na Teichmanna vystřelil. Střílel prý jistý Rudolf Ohřál, se kterým se seznal ve vojenské nemocnici. Toto tvrzení ukázalo se však býti vymyšleným.

Soudní lékaři podali posudek, že Teichmann byl zdravý a mohl žít ještě dlouhou dobu. Rány do hlavy byly smrtelné.

Byla předčítána řada spisů, svědeckých výpovědí, dobrozdání, smluv a j. Ženy vyličovaly Teichmanna jako člověka hrubého a také svědecké výpovědi nejsou od líčení žen